

се опитаха да склонятъ къмъ сжщото и Грегора, конституционния епископъ на Блоа, той имъ отговори, като искрененъ и мъжественъ християнинъ „Азъ съмъ се мъчилъ да върша добро въ епархията си и ще остана епископъ да продължавамъ да върша сжщото“.

Хебериститѣ завладѣха съборътъ Нотрѣ-Дамъ за да го прѣвърнатъ въ *храмъ на разума*. Една актриса покритата съ червенъ калпакъ облечена съ небѣспосиньо наметало, опираещъ се на единъ маждракъ изображаваше тая богиня. Нея занесоха въ паланкинъ чакъ въ съборанието. Скоро сжщия маскарадъ, който бѣше повторенъ и по другитѣ парижски черкви, биде извършенъ и въ провинцията, дѣто бѣше придруженъ съ оргии. Конвента бѣше се поддалъ на туй давление, но Комитета на общественото спасение се съспротиви; той даже формално го осъди.

Ржководителитѣ обаче имаха съвсѣмъ други честолюбиви намѣрения, вѣнъ отъ основанието на тоя смѣшенъ култъ: тѣ мѣркаха да прѣмахнатъ Конвента за да узурпиратъ властта му въ полза на парижската община. И наистина, влиянието на Хербетиститѣ растеше, безъ да се глѣда на смъртта на тѣхния истински главатаръ, Марата: тѣ прѣобладаваха въ клуба на Корделиеритѣ и въ тоя, който засѣдаваше въ архиепископията, тѣ прокараха единъ прѣдсѣдателъ въ Якобинския клубъ (Анахарсисъ Клоотсъ); военния министръ Бушотъ и неговия главенъ секретаръ пълняхъ щабоветѣ съ свои едномисленници; революционната армия споредъ началника си (Ронсана) бѣше въ тѣхни ржцѣ; тѣ расчитваха на нѣколко депутати командировани въ провинцията, като Фуше, Талиена и Кариера; най-сетнѣ, тѣ прѣобладаваха въ Комитета за обществената безопасностъ, и чрѣзъ Коло-д'Ербуа имаха гласъ и въ Комитета на общественото спасение.

Робеспьеръ ги слѣдеше съ недовѣрчиво око. Въ